

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mladé Boleslavi rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. června 2025 samosoudkyně Mgr. Petrou Kočí, LL.M.

takto:

[REDACTED]

je vinna, že

v přesně nezjištěné době, nejméně od léta 2020 do 12.12.2023, na různých místech v okrese Mladá Boleslav, naposledy v bytě v ulici [REDACTED] kde sdíleli společnou domácnost, psychicky i fyzicky týrala svoje nezletilé děti poškozenou [REDACTED], poškozeného [REDACTED], a poškozenou [REDACTED], o které dále řádně nepečovala, kdy nejméně zanedbávala jejich hygienu a stravu, dále za její přítomnosti a s její aktivní účastí probíhaly v rodině před dětmi hádky a vzájemné fyzické napadání mezi ní a otcem dětí [REDACTED], jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, dále nijak nezasáhla, když otec dětí v její přítomnosti opakovaně nepřiměřeně zejména fyzicky trestal nezletilé [REDACTED] a [REDACTED], dále nezletilou [REDACTED] fyzicky napadala strkáním a zatěžovala ji domácími povinnostmi neúměrnými jejímu věku, kdy musela ve veškerém svém volném čase pečovat o mladší sourozence a uklízet po nich, dále nezletilého [REDACTED] fyzicky napadala pohlavky, ponechávala ho nepřiměřeně dlouhou dobu k jeho věku, často i v nočních hodinách, na sociálních sítích – elektronických zařízeních, dále se hrubě chovala k nezletilé dceři [REDACTED], když s ní při přebalování házela na postel, oslovovala ji vulgárními nadávkami „píča“ a „kráva“, značně zanedbávala její hygienu, následkem čehož měla nezletilá strach z koupání a při přebalování trásla dolními končetinami, přičemž důsledkem tohoto jejího jednání se u nezletilých rozvinul syndrom CAN – syndrom týraného dítěte, kdy u nich bylo zjištěno fyzické i psychické týrání, citová deprivace

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

s přetrvávajícími syndromy týraného dítěte, a to poruchy v oblasti citové, emoční, poruchy chování, projekce do somatiky a změna osobnosti dítěte, u dětí docházelo zejména k citovému strádání, neuspokojování jejich základních potřeb, hrubému a necitelnému zacházení i k fyzickému trestání, které děti vnímaly jako běžnou, každodenní záležitost, nerespektování práv dítěte, neposkytnutí základních dětských potřeb, přičemž projevy týrání jsou u nezletilého [REDAKCE] přítomny ve formě smíšené poruchy chování a emocí s opakujícím se disociálním, agresivním a vzdorovitým chováním, dále s projevy lhaní, vzdorovitého provokativního chování, trvalé silné neposlušnosti, nedostatečného zapojení do kolektivu dětí, s výraznými příznaky deprese, úzkostí a jiných emočních projevů, s předpokladem rozvoje závislosti na elektronických věcech, odosobnění od reálného života s reakcemi na závažný stres a poruchami přizpůsobení s projevy pomočování, netolerance jiné stravy, než na jakou byl zvyklý, poruchy spánku, poruchy chování vůči autoritám, které jsou zvýrazněny vůči mateřské figuře, kdy se u nezletilého jedná o závažnou újmu na zdraví, a u nezletilé [REDAKCE] jsou přítomny úzkost, depresivní epizody s ojedinělými suicidiálními myšlenkami, bezradnost, nechutenství, anticipační obavy, nejistota, strach, posilování narušeného sebevědomí, poruchy spánku, zvýšená únava, vyčerpání nesoustředěnost a porucha přizpůsobení, kdy tato situace v rodině vyústila v podání návrhu na vydání předběžného opatření orgánem sociálně-právní ochrany dětí Mladá Boleslav a vydání usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 14.12.2023, č.j. 26 Nc 663/2023-36, o nařízení předběžného opatření, kterým byly nezletilé děti odebrány z péče rodičů a svěřeny do náhradní rodinné péče,

tedy

týrala osobu, která je v její péči a výchově, takový čin spáchala nejméně na dvou osobách, a takový čin páchala po delší dobu,

čímž spáchala

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c), d) tr. zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná **povinna zaplatit** poškozené [REDAKCE], částku **100.000 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 12 % od 26.6.2025 do zaplacení, [REDAKCE] částku **100.000 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 12 % od 26.6.2025 do zaplacení, [REDAKCE] částku **50.000 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 12 % od 26.6.2025 do zaplacení, z titulu náhrady nemajetkové újmy.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování a zhodnocení důkazů jak jednotlivě tak ve vzájemném souhrnu zjistil soud skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

2. **Obžalovaná** ani na moment nepřipustila, že by v její rodině něco fungovalo špatně a to ani po konfrontaci s dalšími důkazy. Její vysvětlení je takové, že dcera [REDAKCE] byla navedena v roce 2023 svými tetami [REDAKCE] nebo [REDAKCE] (současné pěstounky nezletilých poškozených) a následně [REDAKCE] něco našuškovála [REDAKCE]. To usuzuje obžalovaná z toho, že se [REDAKCE] zavírala s mobilním telefonem na WC a schovávala si ho. Od listopadu se chovala divně. Stejná byla situace i se staršími dcerami, které jsou v pěstounské péči matky obžalované [REDAKCE] od roku 2018. I ony byly navedeny, tenkrát to však bylo matkou obžalované. Všem jde pouze o peníze. Obžalovaná má ráda svého manžela a popřela, že by dětem nějak ubližoval. Opakovaně popřela, že by měla ona nebo manžel problémy s alkoholem. Se staršími dcerami se stýká, když je její matka přiveze do Mladé Boleslavi. Mladší děti viděla obžalovaná naposledy v srpnu 2024 na OSPOD. Snaží se s nimi být v telefonickém kontaktu, pěstounky jí v tom ale brání.

3. Výpověď obžalované byla vyvrácena výpověďmi dalších svědků, především výpovědí nezletilé poškozené [REDAKCE], dcery obžalované, která sama trvala na tom, že chce být vyslechnuta, byť soud tuto potřebu s ohledem na výpověď učiněnou procesně bezvadně v přípravném řízení neměl. Nezletilá poškozená byla vyslechnuta samozřejmě v nepřítomnosti obžalované. [REDAKCE] popsala, jak se starala o své sourozence, především o [REDAKCE], o níž obžalovaná nepečovala. Obžalovaná, když byla opilá, miminkem házela do kočárku. To se [REDAKCE] nelíbilo a opakovaně to sdělovala obžalované, avšak zbytečně. Nestalo se však, že by [REDAKCE] sama hlídala všechny sourozence. Obžalovaná [REDAKCE] nebila, pouze do ní šťouchala, ale [REDAKCE] radši zalezla do pokoje. [REDAKCE] pohlavkovala. Ten byl zalezlý u her od té doby, co přišel ze školky, dokud nešel spát. Obžalovaná děti nazývala například parchante. [REDAKCE] se nikdy necítila jako dítě. Obžalovaná se o děti nezajímala, nestarala se o ně. Otec poškozených stále pil, upřednostňoval [REDAKCE]. Děti mlátil, což obžalovaná věděla, ale bylo jí to jedno. I ona pila a schovávala si alkohol v bytě. Byla stále na balkoně nebo na mobilu. Občas vařila, děti však neměly ovoce a zeleninu. [REDAKCE] měla zakázáno chodit ven. Po příchodu ze školy šla uklidit nebo si hrát se sourozenci. S rodiči na výlety nebo do kina nechodili. Na tom poškozená setrvala i po předložení fotografií poskytnutých obžalovanou. [REDAKCE] se nechce vrátit domů, necítila se tam dobře. Po rodičích se jí nestýská. U tety je spokojená. Má ráda kamarády ze třídy a paní učitelku. Loni se ve škole přechodně zhoršila, protože byla moc unavená. Obžalovaná [REDAKCE] píše, ta jí však neodpovídá. [REDAKCE] popsala vztah paní [REDAKCE] a [REDAKCE] k jejich rodině. Dle [REDAKCE] obžalovaná lže, když říká, že je doma vše v pořádku. [REDAKCE] popřela, že by jí naváděly tety. Naopak obžalovaná stále něco vymýšlí proti její pěstounce. Nyní má [REDAKCE] úzkosti, chodila k psychologovi. Dříve se cítila dost špatně, moc nespala, protože nemohla usnout.

4. S výpovědí poškozené [REDAKCE] koresponduje i výpověď nezletilého poškozeného [REDAKCE] učiněná v přípravném řízení, čtena dle § 102 dost. 2 tr. řádu (č.l. 82 – 107). Soud v tomto případě rezignoval na osobní výslech nezletilého poškozeného z důvodu jeho věku a psychického stavu, když by další oživování vzpomínek jen zhoršovalo jeho již tak chatrnou psychiku. Výpověď byla učiněna bezprostředně po odebrání dětí z domácnosti rodičů dne 14.12.2023. Poškozený popsal hádky mezi rodiči včetně nadávek, kterými se častují. Otec se k dětem chová hnusně, mlátí jeho a [REDAKCE] do hlavy. Ani [REDAKCE] nechce být doma, ač podle něj je obžalovaná hodná. Doma si s ním nikdo nehraje, proto chce být v nemocnici, má tam klid. Poškozenému se líbí se poškozovat.

5. [REDAKCE], pěstounka poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE], současně sestřenice obžalované, sdělila, že děti dostala do péče 14.12.2023 ve špatném hygienickém a psychickém stavu. [REDAKCE] byla zanedbaná, neuměla mluvit, měla zarostlé pohlaví. [REDAKCE] se sebezpoškozoval, mluvil sprostě, trpí depresí, úzkostmi, ADHD a je agresivní včetně sexuálního podtextu. Pobýval proto od 2. do 19. června 2025 v psychiatrické péči Nemocnice Krč, kde mu

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

byly diagnostikovány právě zmiňované psychické potíže, kterými trpí v důsledku toho, co zažil doma. Svědkyni [REDACTED] vyprávěl o matce, že ho mlátila spolu s otcem, hodila se [REDACTED] na gauč, když byla opilá. Byl údajně převážně na X-boxu a nikdo si ho nevíšal. Asi dvakrát řekl, že se mu stýská, teď ale rodiče vidět nechce. Mluví o tom, že je nesnáší za to, co jemu a ostatním udělali, přeje si jejich smrt, někdy i vlastní. Dále se svědkyni svěřil, že [REDACTED] byla stále zavřená v postýlce a starala se o ni i o něj sestra [REDACTED]. Dle dětí matka i otec pijí alkohol, svědkyně to ví i od matky obžalované. S obžalovanou měla svědkyně původně přátelský vztah, navštěvovaly se. Nyní se to však zhoršilo, dostává od obžalované výhružné zprávy. Svědkyně popřela, že by si děti vzala do péče z finančních důvodů. Pěstounský příspěvek činí 36.000 Kč, manžel svědkyně vydělává 42.000 Kč. ve Škodě Auto, a.s. Děti se ujala, protože je znala a chtěla jim pomoci. Naposledy obžalovaná viděla děti v září 2024, když je svědkyně přivezla do Mladé Boleslavi. Sama obžalovaná je nevyhledává, kontaktuje svědkyni telefonicky jednou za měsíc. K Vánocům obžalovaná něco dětem poslala, nyní jim dala věci z jejich bytu, protože se musela odstěhovat. Věci dovezla matka obžalované. Svědkyně vyloučila, že by matka obžalované navedla starší 3 dcery obžalované vůči ní. Dle svědkyně obžalovaná dcery viděla od jejich svěřeni do pěstounské péče pouze jednou. S [REDACTED] svědkyně vychází dobře, zvláště poté, co je zklidněn medikací. Ve škole prospívá též dobře, jen začal být agresivní. Svědkyně sama neviděla sprosté chování obžalované vůči dětem. [REDACTED] měl velmi zanedbaný chrup.

6. Obdobně se vyjádřila i svědkyně [REDACTED], sestra svědkyně [REDACTED] která má v pěstounské péči poškozenou [REDACTED]. Po její převzetí do péče se poškozená svědkyni velmi svěřovala s tím, co doma zažívala (viz č.l. 533, 534), přičemž její popis situace se shoduje s tím, co uváděl [REDACTED] svědkyni [REDACTED] co ona sama sdělila soudu. Obě děti byly bity, obžalovaná zanedbávala hygienu [REDACTED], byla opilá, pokuřovala na balkoně s mobilním telefonem a o sourozence a domácnost se musela starat [REDACTED]. [REDACTED] prý hrál i sprosté sexuální hry a chodil s otcem na minigolf. Obžalovaná měla mluvit sprostě i na [REDACTED]. Svědkyně potvrdila, že obžalovaná viděla [REDACTED] loni na OSPOD. Občas jí píše, ale [REDACTED] na zprávy neodpovídá a nechce matku vidět. Již o matce ani nemluví. Se svědkyní má [REDACTED] krásný vztah. Svědkyně se [REDACTED] ujala, protože si byly blízké a [REDACTED] chtěla zůstat na [REDACTED]. Mladší děti svědkyně neznala tak dobře jako její sestra. S obžalovanou měly v minulosti přátelské vztahy, denně si volaly, navštěvovaly se. Svědkyně nemá žádný důvod obžalovanou křivě obvinít. Sama má 3 děti, syn je postižený. Za pěstounství pobírá asi 20.000 Kč. Celodenně pečuje o postiženého syna. [REDACTED] prodělala v nedávné době panické ataky, navštěvuje psycholožku. [REDACTED] se svědkyni svěřila s problémy s rodiči již v roce 2020. Na radu matky obžalované šla svědkyně s [REDACTED] na policii, od té doby se její vztahy s obžalovanou zhoršily. Sama svědkyně pouze slyšela pana [REDACTED] (otce poškozených) po telefonu, jak řval, byl sprostý a udeřil obžalovanou.

7. Ke stavu poškozené [REDACTED] se vyjádřila svědkyně [REDACTED], její třídní učitelka. 30.10.2023 se [REDACTED] nechtělo domů a byla plačtivá, následně se svědkyni svěřila, že se doma necítí v bezpečí, je slovně i fyzicky napadána. Horší vztah popisovala k matce, neboť nezabránila ubližování od otce, byť sama matka [REDACTED] nebila. [REDACTED] měla doma zastávat funkci matky, neboť se starala o oba mladší sourozence, nemohla chodit ven, starala se o domácnost. Do školy si chodila odpočinout do bezpečí. Svědkyně vše po kratším monitoringu oznámila PČR a OSPOD, neboť je to její povinnost. Po asi 14 dnech se [REDACTED] vrátila do školy. Po první euforii se začala hroutit, dávat si vše za vinu, byla velmi unavená. Nyní se již stabilizuje, je živější, šťastnější, ale občas ji přepadají pocity úzkosti. Před odebráním z rodiny prospívala s vyznamenáním, později se výsledky zhoršily, ale nyní když se začala srovnávat, se opět vrací k vyznamenání. Stopy násilí na poškozené svědkyně nezpozorovala.

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

8. Výpověď svědkyně [REDAKCE] koresponduje se zprávou o poskytnuté konzultaci krizové intervence ve školním poradenském pracovišti na č.l. 277 a zprávou základní školy o [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 278 – 283), z níž vyplývá školní prospěch poškozené.

9. Soud se souhlasem stran četl protokol o výsledku svědkyně [REDAKCE], učitelky poškozeného [REDAKCE] z mateřské školy (č.l. 344 – 346). [REDAKCE] nastoupil do školky v roce 2022 jako předškolák. Neuměl se moc sám najít, pouze lžící, ani tužku moc neovládal. Byl ze všeho neustále vystrašený, vyděšený, měl strach, že když něco udělá špatně, bude potrestán. Nechoval se jako normální dítě, byl z rodiny „psycho“. Svědkyně řešila jeho chování s matkou. Svědkyně tělo poškozeného neviděla, protože chodil po obědě domů. Žádných modřin si nevšimla. Na jiné děti nebyl [REDAKCE] zlý ani nemluvil sprostě.

10. Obdobně strany souhlasily se čtením výpovědi svědkyně [REDAKCE], matky obžalované (č.l. 364 – 366). Dle svědkyně se obžalovaná nestarala řádně ani o své 3 starší dcery, které byly svědkyni svěřeny do pěstounské péče. Od té doby, co žije obžalovaná s [REDAKCE], tak „strašně chlastá“. Svědkyně popsala, v jakém stavu dostala do péče starší vnučky. Obžalovaná o dcery neprojevovala nikdy zájem. Od [REDAKCE] byly fyzicky týrané. Svědkyně se snaží, aby se všech 6 sourozenců stýkalo. [REDAKCE] se svěčila sestře [REDAKCE] že je obžalovaná a [REDAKCE] bijí, řvou na ně, sprostě jim nadávají. Ta slova opakoval i [REDAKCE] bere je jako normu. Svědkyně je přesvědčena, že obžalovaná jako matka selhala. Že se o děti nestarala. Starší dcery vylučují, že by se chtěly vrátit k matce, nechťejí ji ani vídat.

12. [REDAKCE] a [REDAKCE], polorodé sestry poškozených, se vyjádřily mimo jiné k obhroublému chování [REDAKCE], které vykazovalo sexuální podtext. To se stalo, když u nich byl s [REDAKCE] na návštěvě o vánočních prázdninách v roce 2023. [REDAKCE] byl psychicky zdeptaný, v noci se počůral, mlátil hlavou o zeď s tím, že se nesnáší. Neměl hygienické návyky.

13. Psychický stav obou nezletilých poškozených byl zjištěn **znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví dětská psychiatrie a odvětví psychologie dětí a mládeže**. Znalecký posudek soud četl v souladu s ustanovením § 211 odst. 5 tr. řádu, když jeho závěry byly jednoznačné a výsledku znalkyň nebylo třeba. Znalce u obou dětí konstatovaly syndrom týraného dítěte, kdy tato diagnóza včetně dalších ve skutkové větě popsanych příznaků je v příčinné souvislosti s chováním rodičů, tedy psychickým i fyzickým týráním trvajícím od raného dětství. U [REDAKCE] znalce konstatovala mimo jiné rozvoj závislosti na elektronických věcech včetně odosobnění od reálného života. V důsledku nerespektování práv dítěte, neposkytování základních dětských potřeb a domácího násilí se u něj rozvinula závažná újma na zdraví, která ovlivňuje jeho způsob života. Zkreslování výpovědi na základě pomsty nebo ovlivnění jinou osobou nebylo u [REDAKCE] zjištěno, stejně jako u [REDAKCE], jejíž obecnou věrohodnost znalce považují za nenarušenou. Aktuální psychický stav [REDAKCE] popisuje zpráva z klinicko-psychologické péče na č.l. 446.

14. Míra zralosti poškozeného [REDAKCE] je popsána ve zprávě školského poradenského zařízení zahrnujícího i povolení odkladu začátku povinné školní docházky (č.l. 285 – 289). Fyzický stav poškozených dětí k datu odebrání z rodiny vyplývá z příjmových zpráv Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. na č.l. 290 – 291.

15. Vztah obžalované a [REDAKCE] ke svědkyním [REDAKCE] a [REDAKCE] ilustrují SMS zprávy na č.l. 372 – 420.

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

16. Obžalovaná spolu s otcem poškozených [REDAKCE] byla dne 30.10.2017 odsouzena zdejším soudem ve věci sp. zn. **2 T 155/2017** za zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c), d) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 27 měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu v trvání 3 let. Jejich jednání spočívalo tehdy v tom, že nejméně od května 2012 do dne 10.03.2017, tj. do odhalení věci, ve společně obývané bytové jednotce, v různých časových intervalech a s různou intenzitou každý sám, soustavným psychickým a fyzickým napadáním týrali nezletilé děti obžalované [REDAKCE] ([REDAKCE]), a to [REDAKCE] a [REDAKCE], a to tak, že je oslovovali a uráželi velmi vulgárními a ponižujícími výrazy, opakovaně je nepřiměřeně fyzicky trestali, a to ranami pěstí i otevřenou dlaní do hlavy a celého těla, někdy i za použití vařečky, kopáním, neúměrnými příkazy klečení v koutě po delší dobu, zavíráním v pokoji po delší dobu bez jídla a pití, obviněný [REDAKCE] děti trestal i opakovanými ranami opaskem s kovovou přezkou na holé tělo do oblasti hýždí a dolních končetin, v důsledku čehož měly děti po těle modřiny a viditelné hematomy, v některých případech z tohoto důvodu nechodily do školy, lékařským vyšetřením [REDAKCE] dne 10.03.2017 byly zjištěny rozsáhlé hematomy po celém těle, včetně hlavy a obličeje, u [REDAKCE] pak byla zjištěna zhojená povrchová jizva v délce 4 cm v důsledku rány opaskem s kovovou přezkou, kdy oba obvinění dětem vyhrožovali umístěním do dětského domova, pokud se se shora uváděnými skutečnostmi někomu svěří, a takové jednání nezletilým dětem způsobovalo výrazné psychické potíže. Dle opisu rejstříku trestů se obžalovaná osvědčila dne 20.1.2021.

17. Ze spisu zdejšího soudu sp. zn. **26 P 392/2023**, především z usnesení ze dne 14.12.2023 má soud za prokázané, že předběžným opatřením byly poškozené děti [REDAKCE] předány do péče [REDAKCE] a [REDAKCE].

18. Z **fotografií** předložených obžalovanou je patrné, že s dětmi zažívali i hezké momenty, byť poškozená [REDAKCE] si například nepamatovala, že by byli společně v bazénu.

19. Soud je přesvědčen, že vina obžalované byla naprosto nepochybně prokázána ve všech směrech shora uvedenými důkazy, především výpovědí nezletilé poškozené [REDAKCE], která korespondovala s výpověďmi pěstounek, matky obžalované, polorodých sester, třídní učitelky a konečně zčásti i nezletilého poškozeného [REDAKCE], který se vyjadřoval spíše k chování otce než matky, i on se však svěřoval své pěstounce [REDAKCE]. I kdyby soud připustil, že primárním důkazním zdrojem je právě sdělení poškozené [REDAKCE], od něž se odvíjí další svědectví, nelze odhlédnout od objektivního důkazu znaleckým posudkem, v němž jsou popsány následky traumatizující výchovy poškozených na jejich psychické zdraví. Znalkyně dospěly k závěru, že oba nezletilí poškození trpí syndromem týraných dětí, kdy jim nebyla ze strany matky poskytována potřebná péče a zázemí, obžalovaná přihlížela jejich bití otcem aniž by zasáhla a sama děti fyzicky trestala. [REDAKCE] neúnosně zatěžovala péčí o mladší sourozence a domácnost. U [REDAKCE] ani [REDAKCE] znalkyně neshledaly ovlivnění jejich svědectví jinou osobou a jejich obecnou věrohodnost považují za nenarušenou. Soud sám mohl zhodnotit věrohodnost výpovědi poškozené [REDAKCE] při jejím výslechu v hlavním líčení, který sama vyžádala. [REDAKCE] vypovídala zcela konzistentně, jasně, autenticky. Chovala se spontánně a soud neshledal žádné známky toho, že by ji někdo navedl či naučil, co má vypovídat. Lze si též stěží představit, že by se v důsledku navedení od [REDAKCE] [REDAKCE] svěřovala v slzách třídní učitelce [REDAKCE] s tíživou rodinnou situací a snažila se opakovaně oddálit návrat domů ze školy. Obdobně si chování poškozeného [REDAKCE], například o vánočních prázdninách v roce 2023, jak jej popsaly jeho polorodé sestry, nelze vysvětlit tím, že by mu snad [REDAKCE] něco „nauškávala“, jak uvádí obžalovaná. Soud tak naprosto neuvěřil tvrzení obžalované, že výchova dětí probíhá v pořádku a veškeré zlo pochází od pěstounek, potažmo [REDAKCE]. Z SMS zpráv adresovaných obžalovanou oběma pěstounkám je patrna její zášť vůči nim. Výpověď obžalované

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

činí velmi nevěrohodnou i skutečnost, že za obdobné jednání již byla v minulosti odsouzena a byla zbavena rodičovských práv vůči svým dcerám [REDAKCE], které byly svěřeny do péče matky obžalované a s obžalovanou se dodnes zcela odmítají stýkat. I tehdy měly být dcery navedeny a to právě matkou obžalované. Obhajobu tak soud považuje ve světle všech těchto důkazů a trestní minulosti obžalované až za absurdní. Soud tedy neměl pochybnosti o pravdivosti tvrzení poškozené [REDAKCE], potažmo osob, kterým se svěřovala, a to i ohledně (ne)péče obžalované o [REDAKCE] v kojeneckém věku, která sama samozřejmě nemohla vypovídat a sdělit, jak s ní bylo nakládáno. Důsledky však postřehla při převzetí [REDAKCE] do péče svědkyně [REDAKCE]. Zanedbání výchovy a trestání u poškozeného [REDAKCE] je potvrzováno výpovědí jeho učitelky z mateřské školy [REDAKCE], která popisuje jeho nepřiměřené obavy z trestu za sebemenší provinění a neznalost základních návyků běžných pro děti v jeho věku. To vyplývá i ze zprávy pedagogicko-psychologické poradny Středočeského kraje, na jejímž základě byl poškozenému povolen odklad nástupu povinné školní docházky. Na názoru soudu mnoho nezměnily ani fotografie šťastné rodiny předložené při hlavním líčení obžalovanou. Je možné, že občasně se obžalovaná dětem věnovala, fotografie však prokazují tento zájem pouze v jednom určitém momentu, kdy byla fotka pořízena. Nevypovídají nic o běžném chodu rodiny a obvyklém chování obžalované vůči dětem.

20. Soud z důvodu nadbytečnosti neprovedl důkaz výsledkem svědků [REDAKCE], nevlastního otce obžalované a jeho družky [REDAKCE], kteří měli mít dle obžalované k její rodině blízký vztah. Vina obžalované je totiž dostatečně prokázána shora uvedenými důkazy. Soud považuje za postačující svědectví osob přímo žijících v domácnosti obžalované, tedy [REDAKCE] a [REDAKCE], podpořených znaleckými posudky a výpověďmi těch, kterým se svěřovaly, neboť o jejich autenticitě a pravdivosti nemá pochyb.

21. V hlavním líčení tak bylo nade vše pochybnost prokázáno, že obžalovaná po delší dobu především psychicky týrala své 3 nezletilé děti, které měla jako matka v péči s jejich otcem, samostatně stíhaným [REDAKCE], přičemž občasně došlo i na nepřiměřené fyzické tresty. Tím se dopustila zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c), d) tr. zákoníku. Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR z 3.6.1983, sp. zn. 5 Tz 14/83, publikované pod č. 20/1984 Sb. rozh. tr. se týráním rozumí *zlé nakládání se svěřenou osobou, vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří. Nevžaduje se, aby šlo o jednání soustavné.* Dle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.6.2018, sp. zn. 8 Tdo 464/2018 je *hrubé chování pachatele trestného činu týrání svěřené osoby podle § 198 tr. zákoníku nutno posuzovat jako celek, tedy jako soubor pravidelných, občasných a jednorázových útoků, jejich četnost a intenzitu.* Obžalovaná soustavně od léta 2020 až do odhalení v prosinci 2023 konala vůči svým nezletilým dětem, včetně [REDAKCE] již od jejího narození tak, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku. V důsledku jednání obžalované se u obou starších dětí [REDAKCE] a [REDAKCE] vyvinul syndrom týraného dítěte, který znalkyně považují za středně těžkou újmu na zdraví. Je otázkou, v jaké míře si děti následky „výchovy“ obžalované ponесou do budoucna. Ač dle fotografií děti zažívaly zřejmě i radostné chvíle, dle shora citované judikatury k naplnění objektivní stránky zločinu týrání svěřené osoby není nutné, aby se jednalo o jednání soustavné. Soud má však za prokázané, že obžalovaná se vůči dětem takto chovala běžně a nejednalo se o mimořádné vybočení z jinak normálního rodinného prostředí. Není rovněž podstatné, zda tak obžalovaná činila pod vlivem alkoholu či za střízliva. Intenzita fyzického týrání byla rozhodně nižší než od otce dětí, byť i ona neváhala [REDAKCE] strkat a [REDAKCE] pohlavkovat. Její vina v tomto směru spočívá v tom, že nezasáhla, když otec dětí nepřiměřeně fyzicky trestal. Zanedbávání péče o [REDAKCE], pohazování s ní a nadávky vůči kojenci rovněž jednoznačně naplňují definici týrání. Obžalovaná se tohoto jednání dopouštěla vůči všem třem dětem, které měla v péči, a to po dobu dvou a půl let, což je nejen v měřítku dětského života doba velmi dlouhá. U [REDAKCE] tak činila obžalovaná fakticky po celý její život. Obžalovaná si musela být vědoma nejen toho, co činí, ale i následků, které takové chování vůči dětem musí mít na vývoj jejich osobností, obzvláště

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

v kontextu jejího prvního odsouzení, kde se chovala vůči starším dcerám obdobným způsobem. Jednala tak jednoznačně v úmyslu přímém.

22. Při úvahách o druhu a výměře trestu se soud řídil ustanovením § 38 odst. 1 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí, které je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům pachatele. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, posouzeným v souladu s ustanovením § 39 odst. 2 tr. zákoníku, s osobními, rodinnými, majetkovými a jinými poměry pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy.

23. Dle opisu rejstříku trestů byla obžalovaná naposledy odsouzena Okresním soudem v Chrudimi trestním příkazem sp. zn. 2 T 102/2022 ze dne 18.8.2022, který nabyl právní moci dne 7.3.2023 za přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na 18 měsíců. K jejímu osvědčení dosud nedošlo a nyní souzeného jednání se dopouštěla i během zkušební doby tohoto odsouzení. Soud se domnívá, že v kontextu projednávaného zločinu je třeba zmínit již shora citované odsouzení obžalované zdejší soudem ze dne 30.10.2017, sp. zn. 2 T 155/2017, kdy jí za totožný zločin spáchaný na 3 dcerách byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 27 měsíců se zkušební dobou 3 let. Byť se obžalovaná dne 20.1.2021 osvědčila, je naprosto zřejmé, že je nenapravitelnou osobou, neboť dřívější odsouzení za totožný zločin rozhodně nevedlo uložením alternativního trestu k její nápravě, když fakticky pokračovala v neakceptovatelném jednání vůči dětem, které porodila později. Naopak obžalovaná po celé trestní řízení své chování neúnosně bagatelizovala a tvrdila, že by svým dětem nikdy neublížila. Obžalovaná neprojevila ani známku sebereflexe a vše sváděla na pěstounky, kterým by naopak měla být více než vděčná, že si vzaly týrané, zdeptané děti do své péče a snaží se napravit, co obžalovaná jako matka naprosto nezvládla, a navíc se jim to zjevně alespoň v případě ██████ daří. O přístupu obžalované svědčí i to, že nevyhledává styk s dětmi, ani jim neposílá dárky. Obžalovaná nepřipustila svou vinu ani po přehrání výpovědi dcery ██████. Stále omílá svou verzi o navedení ██████ pěstovankami a šušká si s ██████. K psychickým následkům dětí se obžalovaná nevyjádřila.

23. O typové závažnosti jednání obžalované svědčí trestní sazba dle § 198 odst. 2 tr. zákoníku, která činí 2 – 8 let. Obžalované však dále přitěžuje, že zločin spáchala vůči dětem, navíc vlastním, takže osobám blízkým, přičemž ██████ byla týrána prakticky od narození až do jejího odebrání. Polehčující okolnost v případě obžalované bohužel neexistuje. Za tohoto stavu věci má soud za to, že obžalované rozhodně nelze uložit alternativní trest, jak navrhovala státní zástupkyně, ale že je naprosto nutné uložení trestu odnětí svobody, byť na samé dolní hranici zákonné trestní sazby. Soud tak učinil pouze z důvodu, že obžalované hrozí ještě nařízení podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců (viz trestní příkaz Okresního soudu Chrudim sp. zn. 2 T 102/2022), jinak by uložil trest delšího trvání, aby si obžalovaná mohla ve výkonu trestu odnětí svobody uvědomit, co spáchala a s jakými následky.

24. Pro výkon trestu odnětí svobody byla obžalovaná zařazena do věznice s ostrahou v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

25. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se řádně a včas připojily prostřednictvím své opatrovnice poškozené děti ██████ a to každé s částkou 500.000 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,25 % ročně od 12.12.2023 do zaplacení.

26. Svůj nárok odůvodnili poškození tím, že jednáním obžalované bylo zasaženo do jejich osobnostních práv ve smyslu § 81 a násl. z.č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen OZ), konkrétně do složky osobnosti poškozených týkají se lidské důstojnosti, soukromí, svobody rozhodovat o svém životě, tělesné a duševní integrity, projevů osobní povahy. Poškození utrpěli i duševní útrapy. Za zvláštní zřetele hodnou okolnost považují poškození skutečnost, že škůdcem je

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

jejich matka, která by měla dohlížet na jejich zdraví vývoj a poskytovat poškozeným jako svým dětem oporu, pomoc a laskavost. Obžalovaná jako matka v mateřské roli zcela selhala, když dětem působila duševní i tělesné útrapy, jejichž negativní důsledky si ponесou celý život. Obžalovaná navíc zneužila závislosti poškozených na své osobě.

27. Podle § 2956 OZ vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčíní i způsobené duševní útrapy.

28. Podle § 2957 OZ způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu brozba nebo jiná příčina vyvolala.

29. Ze znaleckého posudku uvedeného v bodě 13. odůvodnění nesporně vyplývá, že poškozeným dětem [REDAKCE] a [REDAKCE] vznikla nemajetková újma spočívající v narušení jejich psychického stavu, potažmo zdravého vývoje jejich osobnostní, což lze posoudit jako duševní útrapy. Je více než pravděpodobné, že následky týrání v dětství si ponесou celoživotně. Obě děti trpí v důsledku jednání obžalované (a jejich otce [REDAKCE]) syndromem CAN, což znalkyně ohodnotily jako středně těžkou újmu na zdraví. Tato psychická porucha poškozených je jednoznačně v příčinné souvislosti s jednáním obžalované, za něž byla souzena. Obžalovaná úmyslně porušila povinnost stanovenou zákonem pečovat řádně o nezletilé děti, čímž zasáhla do absolutního práva poškozených (§ 2910 OZ). Je tedy nasnadě, že poškození mají právo na satisfakci a to nikoliv pouze morální, které se jim s ohledem na chování obžalované během hlavního líčení zřejmě nikdy nedostane, ale též peněžní.

30. Soud i přesto, že shledal veškeré důvody pro přiznání nemajetkové újmy poškozeným včetně okolností hodných zvláštního zřetele, nepřiznal peněžitou satisfakci v požadované výši. Vzal v úvahu, že obžalovaná již byla odsouzena za neplacení výživného a domnívá se, že v případě přiznání náhrady v požadované výši 500.000 Kč pro každé dítě by bylo velmi výrazně nad finančními možnostmi obžalované, byť si je soud vědom, že toto není rozhodující hledisko pro určení výše náhrady nemajetkové újmy. Jako uspokojivé pro poškozené a reálné z hlediska dobytnosti soud považoval částku 100.000 Kč pro [REDAKCE] a [REDAKCE] a částku 50.000 Kč pro [REDAKCE] neboť [REDAKCE] byla vystavena týrání matkou ve velmi nízkém věku, kdy na ni snad ještě nemělo takový dopad jako na starší děti.

31. Podle § 1970 OZ soud přiznal poškozeným úrok z prodlení ve výši 12% ročně z dlužné částky pro případ prodlení obžalované s placením náhrady nemajetkové újmy. Výše úroku z prodlení odpovídá výši určené nařízením vlády účinného v době, kdy prodlení nastalo, tedy ode dne následujícího, kdy se obžalovaná dozvěděla o existenci dluhu, což je den následující po vyhlášení rozsudku. Nikoliv den, kdy bylo ukončeno její protiprávní jednání vůči poškozeným.

32. Soud opomněl se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázat poškozené v souladu s ustanovením § 229 dost. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.

vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Nebude-li odvolání splňovat náležitosti obsahu odvolání a nebude-li na základě následné výzvy soudu podle § 251 odst. 1, 2 tr. řádu oprávněnou osobou o předepsané náležitosti doplněno, odvolací soud odvolání odmítne.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Mladá Boleslav 26. června 2025

Mgr. Petra Kočí, LL.M. v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.